

چکیده:

صنایع دستی فعال در روستاهای اسفراین مدت‌ها مبارزه لسعه لزقان بافی و نساجی برخاستن آهار و لظلامات صنایع روستایی جهاد سازندگی استان خراسان، در سالهای اخیر قالیهای تولید اسفراین با وجود توسعه کمی لز نظر کمی وضعیت مطلوبی نداشته لسعه. به دلیل تولید بی روحی و رکود بازار و عدم ثبات قوانین مربوط به مدور فرش، هم‌وراه قالی بافی صرفه اقتصادی نداشته لسعه. نیروی شاغل در لین منصعه به دلایل گوناگون اغلب لز لرزش واقعی کار خود بی خبرند در نتیجه سود کارشان بیشتر نماید و سطه‌ها مین شود. محیط کارگاهها هم از نظر اصول فنی و بهداشتی مناسب نیستند. از سال ۱۳۷۵ «طرح بقا» یعنی سالم سازی کارگاهها در چند روستای اسفراین به مورد نمونه اجرای شده لسعه، لقا لین طرح هم با هشکلاتی روبه رو بوده که به صورت مبنی در لین مقاله مورد بررسی قرار گرفته لسعه.

خديجه بوذرجمهری

گروه جغرافیای دانشگاه فردوسی مشهد

پژوهشی پیامون صنایع دستی شهرستان اسفراین (با تأکید بر وضعیت اجتماعی بافت‌گان عضو تعاونیهای جهاد سازندگی)

مقدمه

استان خراسان به عنوان بزرگترین استان کشور به علت وسعت زیاد دارای ویژگیهای جغرافیایی متنوعی است. تنوع آب و هوایی در خراسان سبب شده که علاوه بر فعالیتهای کشاورزی و دامداری، صنایع دستی نیز از ارکان اصلی اقتصاد منطقه به شمار آید. صنایع دستی روستایی می‌تواند اهمیت زیادی در ایجاد اشتغال و درآمد جنبی برای خانوارهای روستایی داشته باشد؛ اما توسعه این صنایع بویژه در مناطق روستایی در گروارائه خدمات فنی و آموزشی و تهیه و توزیع مواد اولیه و ابزار کار و نظارت بر تولید

است. تقویت بنیهٔ مالی و تأمین اعتبارات کافی برای بهبود وضعیت اجتماعی، آموزشی، بهداشتی و درمانی بافندگان، می‌تواند موجبات شکوفایی بیشتر اقتصاد منطقه را فراهم سازد و عاملی در جهت رشد و توسعه و تأمین استقلال اقتصادی کشور باشد.

در این مقاله سعی شده است ضمن بررسی چگونگی صنایع دستی شهرستان اسفراین، وضعیت اجتماعی شاغلان این صنعت از نظر سنی و جنسی، میزان سواد و مهارت و سلامت و بهداشت آنان مورد بررسی و تحقیق قرار گیرد. همچنین اقداماتی را که تاکنون برای بهبود وضعیت اجتماعی قالی‌بافان و بهسازی محیط کار آنان تحت عنوان «طرح بقا» در خراسان از جمله شهرستان اسفراین اجرا شده، ارزیابی شود.^۱

صنایع دستی اسفراین

صنایع دستی اسفراین شامل ریسندگی، پارچه‌بافی، قالی و قالیچه‌بافی، گلیم‌بافی و نمدمالی است. این صنایع بجز قالی‌بافی که از سال ۱۳۵۰ به بعد معمول گردیده است، سابقه‌ای طولانی دارد. بر اساس گزارشی که از وضع صنایع دستی خراسان در سال ۱۳۶۳ در اختیار است، از ۱۵۰ روستای مورد بررسی شهرستان اسفراین، در ۱۳۶ روستا صنایع ریسندگی، قالی‌بافی، گلیم‌بافی و نمدمالی رایج بوده است.^۲ به عبارتی در ۷۸ درصد روستاهای قالی‌بافی و در ۷۳ درصد روستاهای ریسندگی وجود داشته که در مقایسه با سایر شهرستانهای استان خراسان بعد از کاشمر و نیشابور مقام سوم را دارا بوده است.^۳

در حال حاضر مهمترین صنایع دستی اسفراین شامل صنعت نساجی و قالی‌بافی است.

۱- این تحقیق میدانی و کتابخانه‌ای است و از آمارها و منابع صنایع روستایی جهاد سازندگی استان خراسان و نیز از برگه‌های مشخصات شاغلان روستایی (قالی‌بافان) زیر پوشش تعاونیهای جهاد شهرستان اسفراین استفاده شده است. در این مقاله اطلاعات آماری ۴۷۲ نفر بافندۀ اسفراینی، مورد بررسی و تحقیق قرار گرفته است که با توجه به کل بافندگان عضو (۱۲۰ نفر در سال ۱۳۷۶) ۱۵/۵ درصد را تشکیل می‌دهند.

۲- در این گزارش از پارچه‌بافی ذکری نشده است.

۳- فرش دست‌باف و وضعیت اجتماعی - اقتصادی تولیدکنندگان شهرستان اسفراین، جهاد سازندگی استان خراسان، سال ۱۳۷۱، ص ۳۷.

جدول شماره ۱- انواع صنایع دستی شهرستان اسفراین به تفکیک دهستان در سال ۱۳۶۳

نام دهستان	ریسندگی	قالی بافی	گلیم بافی	نامدمالی
نام دهستان	تعداد روستا	تعداد دار	تعداد روستا	تعداد روستا
بام	۱۶	۱۳	۱۴۰	-
روئین	۱۷	۱۷	۸۰۸	-
زرق آباد	۴۳	۳۶	۱۰۰۴	-
صفی آباد	۸	۱۵	۷۵	۱۶
فرطان	۶	۱۴	۱۸۷	-
میلانو	۴	۶	۱۵۳	-
جمع	۱۰۰	۱۰۷	۲۳۸۶	۱۱

الف - صنایع نساجی

صنایع نساجی فعال در اسفراین شامل کارگاههای پارچه بافی، تهیه پوشک، پنبه پاک کنی، رنگرزی و چله پیچی و چتایی بافی است.

«پارچه بافی بیشتر در روستاهای روئین، محمودی و ایرج معمول است. پارچه های بافت روئین که شامل انواع چادر شب، حolle، دستمال، ملافه و پارچه پیراهنی و کشمیر است، از ظرافت و مرغوبیت خاصی برخوردار است»^۲

در حال حاضر پارچه بافی به صورت سنتی و دستی انجام می گیرد. دستگاه پارچه بافی عمدهاً چوبی است و توسط نجاران محلی ساخته می شود و به «فرد بافی» مشهور است، کلیه عملیات بافت به وسیله دست انجام می گیرد، در نتیجه سرعت عمل کمتر و تولیدات از نظر کیفیت و کمیت در حدی پایین است. لذا جهاد سازندگی اسفراین برای بالا بردن کمیت و کیفیت پارچه های دست باف، دستگاهی به نام بافندگی «استقلال» تهیه کرده است. «طراحی دستگاه به گونه ای است که قابلیت باز شدن، حمل و

۱- شناسنامه صنایع دستی خراسان، اسفندماه ۱۳۶۳.

۲- فدائی، سید احمد: جغرافیای شهرستان اسفراین، انتشارات آستان قدس، مشهد ۱۳۷۳، ص ۲۱۶.

نقل و موتاژ مجدد دارد. این دستگاه شکل پیشرفته دستگاههای بافندگی دستی و سنتی است که تولید بیشتری نسبت به آن دستگاهها داشته و به دلیل استفاده از اهرم به نیروی کمتری نیاز دارد. تولیدات این دستگاه متنوع است و از انواع نخ پشمی، پنبه‌ای و الیاف مصنوعی و ابریشمی در آن می‌توان استفاده کرد. به طور متوسط به وسیله این دستگاهها روزانه ۱۰ متر پارچه بافته می‌شود^۱

پراکندگی جغرافیایی صنایع نساجی

جهاد سازندگی اسفراین در بعضی از روستاهای شهرستان اسفراین که سابقه طولانی در صنایع نساجی دارد، کارگاههای مختلف نساجی مثل: پارچه‌بافی، تهیه پوشак، پنبه پاک‌کنی، چله‌پیچی، جوراب‌بافی، چتایی‌بافی و رنگ‌ریزی و کش‌بافی اقدام نموده و یا تحت پوشش دارد.

پراکندگی صنایع نساجی در شهرستان اسفراین به شرح زیر است:

- ۱- پارچه‌بافی - صنعت پارچه‌بافی در روستای روئین اهمیت دارد و تا سال ۱۳۶۹ بیشتر از ۵۰ دستگاه بافندگی «استقلال» به اهالی واگذار شده است. تا تابستان ۱۳۷۷، ۵۸ واحد تولیدی در روستای روئین به این کار اشتغال داشتند. ظرفیت تولیدی هر واحد سالانه حدود ۴۰۰۰ تا ۴۲۰۰ متر مربع است. جمعاً ۱۱۶ نفر به این حرفه اشتغال دارند.
- ۲- پنبه پاک‌کنی - یک واحد پنبه پاک‌کنی با ظرفیت تولیدی ۱۰ تن در روستای کوشکی و با دو نفر کارکن تأسیس شده است.

- ۳- تهیه پوشак (خیاطی) - در شهرستان اسفراین ۱۷ واحد تولیدی پوشاك تأسیس شده است که تحت پوشش جهاد هستند. در روستای «خوش» با دوازده کارگاه و در روستای «چهار برج» با سه واحد، در روستای «چشمۀ خالدآباد» با دو واحد به فعالیت می‌پردازند.

- ۴- جوراب‌بافی - یک واحد جوراب‌بافی در روستای روئین دایر شده است.
- ۵- چتایی‌بافی - در روستای روئین ۲ واحد تولیدی چتایی‌بافی با ظرفیت تولیدی

۱- جزوۀ «دستگاه بافندگی استقلال»، کمیته فنی دفتر مرکزی جهاد سازندگی، واحد نساجی، ص ۲

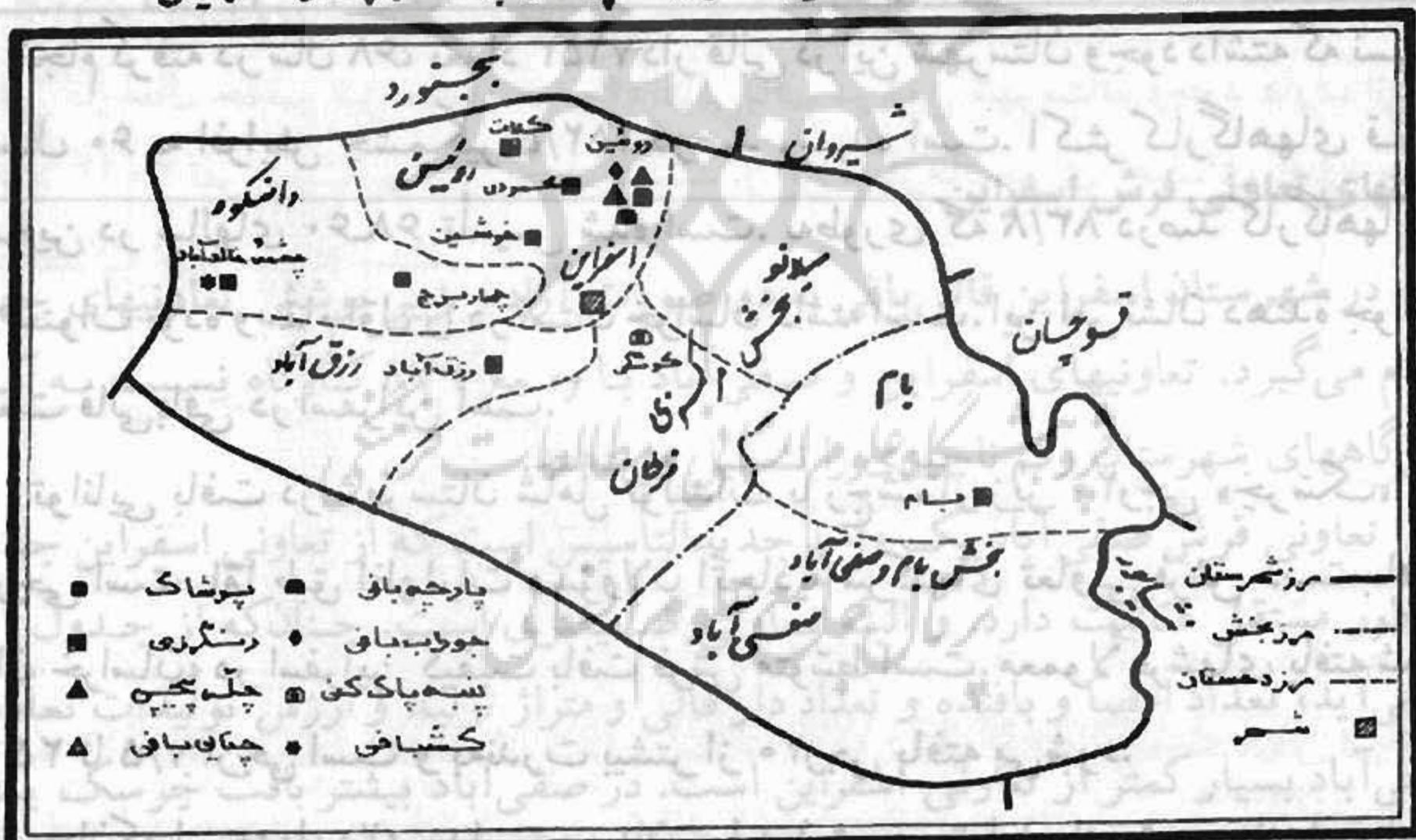
۴۵۰ کیلوگرم تأسیس شده است.^۱

۶- چله‌پیچی - در روستای روئین شرکت صنایع خانگی یک واحد تولیدی چله‌پیچی دایر کرده است.

۷- کش‌بافی - در روستای چشممه خالدآباد ۲ واحد کش‌بافی موجود است.

۸- رنگ‌رذی - در اسفراین جمماً ۱۰ واحد رنگ‌رذی وجود دارد که زیر نظر جهاد فعالیت می‌کنند. در بخش مرکزی ۹ واحد و در روستاهای کلات (۳ واحد)، روئین (۴ واحد)، زرق‌آباد (۱ واحد)، در روستای محمودی نیز یک واحد تأسیس شده است. همچنین یک واحد رنگ‌رذی در بخش صفائی‌آباد و بام در روستای بام دایر شده است. بنابراین در بخش صنایع نساجی جمماً ۹۲ کارگاه با ۱۸۴ نفر شاغل در روستاهای اسفراین تحت پوشش جهاد فعالیت می‌کنند. (نقشه شماره ۱)

نقشه شماره ۱ پراکندگی کارگاه‌های صنایع نساجی تحت پوشش جهاد شهرستان استراین

^۱- در زمان بازدید (تابستان ۱۳۷۷) کارخانه‌ها تعطیل بودند.

ب - قالی بافی:

قالی بافی در روستاهای اسفراین در مقایسه با پارچه بافی از سابقه کمتری برخوردار است و تقریباً از سال ۱۳۵۰ به بعد معمول شده است. اما بافت قاليچه و قالیهای کردی بومی سابقه طولانی دارد.

«نقشهای قالی رایج در اسفراین مشابه نقشهای قالی رایج در همه جا می‌باشد و شامل کاشان، نائین، افşان، لچک ترنج وزیرخاکی است»^۱، اما بر اساس تحقیقی که در سال ۱۳۶۸ انجام گرفته در شهرستان اسفراین نقشه کاشی با ۴۵/۵ درصد بیشترین فراوانی را داشته است. و بعد از آن نقشه کاشان با ۱۳/۵ درصد و نقشه کردی با ۱۰/۱ درصد و نقشه سبزواری با ۷/۶ درصد قرار داشتند.^۲

در شهرستان اسفراین در سال ۱۳۶۸، ۳۵ درصد خانوارهای روستایی دار قالی داشتند که این رقم نسبت به کل استان (۱۶/۲ درصد) در حد بالایی است. طبق برآورده که انجام گرفته در سال ۸۸، تعداد ۷۱۵۳ دار قالی در این شهرستان وجود داشته که نسبت به سال ۶۰ به افزایش چشمگیر ۲۵۲/۵ درصد رسیده است. اکثر کارگاههای قالی اسفراین در سالهای ۶۸-۶۰ تأسیس شده است. به طوری که ۸۳/۸ درصد کارگاهها در این سالهای بوده و مقام اول را در استان خراسان داشته است. این امر نشان دهنده جوانی صنعت قالی بافی در اسفراین است.^۳

توانایی بافت در شهرستان شامل تولیدات با رج شمار زیر ۲۰٪ رجی «خرسک» تا ۰٪ رجی است. اما طبق اظهارات مسؤولان اتحادیه شرکتهای تعاونی فرش دست‌باف استان خراسان، در اسفراین کیفیت بافت فرش متوسط است. معمولاً فرشهای بافته شده بین ۲۵ تا ۳۷/۵٪ رجی است و به ندرت بیشتر از ۴۰٪ رجی بافته می‌شود.

چنان‌که از جدول (۲) پیداست، میزان تولید فرش در تعاونیهای شهرستان اسفراین از سال ۱۳۷۵ تا ۱۳۷۶ به میزان حدود چهار برابر افزوده شده است. در حالی که در

۱- به گفته رئیس وقت اتحادیه فرش تعاونی شهرستان اسفراین، مرداد ۱۳۷۷.

۲- فرش دست‌باف، ص ۸۳

۳- همان، صص ۳۶، ۳۷ و ۵۴.

همین مدت نسبت شاغلان آن به دو برابر و ارزش تولیدات نیز فقط ۲/۸ برابر افزایش داشته‌اند. لذا کاملاً روشن است که تعاونیهای فرش اسفراین بیشتر در زمینه توسعه و تولیدات فرش از نظر کمی اقدام کرده و به جنبه‌های کیفی و هنری توجه کمتری داشته‌اند.

جدول شماره ۲- مشخصات کارگاههای فرش و ارزش تولیدات فرش دست‌باف جهاد اسفراین

ردیف ردیف ردیف
۲۴۲۴	۱/۵	۸۳۰/۷	۳/۴	۱۵۳۶	۳/۴	۷۶۸	۱۳۷۵	
۹۳۳۲	۳/۸	۲۳۴۷/۹	۵/۷	۳۰۱۲	۳/۴	۸۷۹	۱۳۷۶	

شرکتهای تعاونی فرش اسفراین

در شهرستان اسفراین قالی‌بافی به دو صورت آزاد و زیر پوشش تعاونیهای جهاد انجام می‌گیرد. تعاونیهای اسفراین و صفائی‌آباد با جمیع ۸۷۹ کارگاه نسبت به کل کارگاههای شهرستان رقم ناچیزی را تشکیل می‌دهند.

تعاونی فرش صفائی‌آباد یک واحد جدید التأسیس است که از تعاونی اسفراین جدا و به طور مستقل فعالیت دارد. و البته تعاونی ضعیفتری است. چنان‌که از جدول (۳) بر می‌آید، تعداد اعضاء بافتده و تعداد دار قالی و متراث تولید و ارزش تولیدات تعاونی صفائی‌آباد بسیار کمتر از تعاونی اسفراین است. در صفائی‌آباد بیشتر بافت خرسک یعنی قالیچه‌های درشت بافت حدود ۱۵ رجی معمول است. به این جهت فرش صفائی‌آباد از نظر کیفی و ارزش افزوده در هر مترمربع در حد بسیار کمتری است.^۱

۱- هدایتیت صنایع روستایی جهاد سازندگی استان خراسان.

جدول ۳- مقایسه عملکرد تعاونیهای فرش شهرستان اسفراین تا پایان سال ۱۳۷۶

نام تعاونی	قیاد کارگاه	قداد باقیه	قداد دار	ازدش تولیدات (هزار ریال)	قیمت متعهده (هزار تومان)	قیمت آنلاین (هزار تومان)	ازدش افزوده (هزار تومان)	متریا فروش	ارزش افزوده برمبنای کل فروش (هزار ریال)
اسفراین	۶۷۱	۲۳۸۸	۷۱۳	۱۸۸۲۲۰۰	۵۷۵۹	۲۱۶۳۴۲	۳۷۶۴	۸۱۴۳۱۱	
صفی آباد	۲۰۸	۶۲۴	۳۰۸	۶۴۵۶۹۰۰	۳۵۷۳	۶۱۲۴۶	۲۶۱۳	۱۶۰۰۳۵	
جمع	۸۷۹	۳۰۱۲	۹۲۱	۲۲۴۷۸۰	۹۳۳۲		۶۳۷۷	۹۷۴۳۴۶	

بررسی وضعیت اجتماعی شاغلان قالی باف شهرستان اسفراین

طبق برآورده که از تعداد شاغلان قالی باف انجام گرفته، در سال ۱۳۶۸ تعداد ۱۴۳۰۶ نفر بافتده در اسپراین وجود داشته است.^۱ اما به گفته رئیس هیأت مدیره تعاونی فرش در حال حاضر نیز حدود ۱۴۰۰۰ قالی باف در این شهرستان وجود دارد. از این تعداد ۳۰۱۲ نفر تحت پوشش جهاد هستند و این سازمان برای اعضای خود برگه مشخصات تهیه نموده است.^۲

ترکیب سنی و جنسی

بر اساس آمار برگهای شناسایی از ۴۷۲ بافندۀ عضو تعاونیها ۳۴۱ نفر زن و ۱۳۱ نفر مرد بودند. به عبارتی حدود ۵/۲۷ درصد مرد و ۵/۷۲ درصد را زنان تشکیل می‌دهند. اما بر اساس نمونه‌گیری که در سال ۷۶ برای «طرح بقا» انجام گرفته، زنان بافندۀ ۸۸ درصد و مردان ۱۲ درصد برآورد شدند. این افزایش احتمالاً به دلیل کاهش قیمت فرش و پایین بودن میزان دستمزد در سال‌های اخیر می‌تواند باشد که بنابراین مردان به سوی مشاغل دیگر روی آورده‌اند.

۱- فرش دست‌باف، ص ۳۸

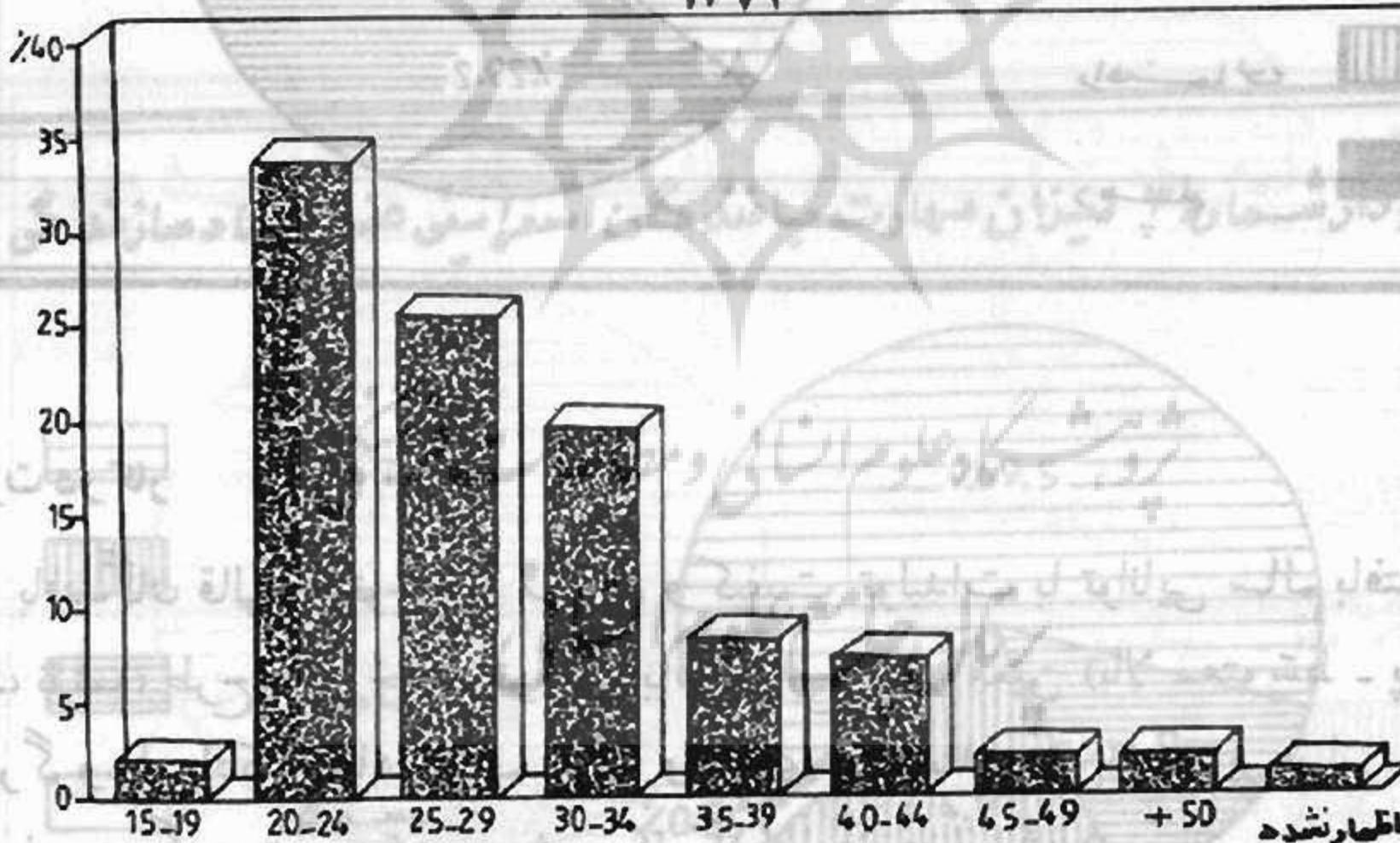
۲- اطلاعات مربوط به بافتگان تا سال ۱۳۷۴ ثبت رایه‌ای شده و در دست نیست.

از کل بافتگان مورد بررسی ۴۲/۵ درصد مجرّد و بقیه متأهل بودند. چنان‌که نمودار ساختمان سنی نشان می‌دهد، اغلب بافتگان یعنی حدود ۷۰ درصد آنان در سنین بین ۲۰ تا ۳۴ سال قرار دارند. و با افزایش سن و بروز انواع بیماریها و ناتوانیهای جسمی و روحی و علی‌رغم نیازهای اقتصادی و نداشتن بیمه تأمین اجتماعی تعداد آنها کاهش می‌یابد.

طبق تحقیقی که در سال ۶۸ انجام شده است، ۶۷/۷ درصد بافتگان شاغل در کارگاهها کمتر از ۱۵ ساله بودند. در صورتی که طبق نمودار شماره ۱، تنها ۲ درصد بافتگان حدود ۱۵ سال سن دارند. این امر روشن می‌سازد که اولاً در چند سال اخیر از کار کودکان و نوجوانان در کارگاههای قالی‌بافی تا حدودی جلوگیری شده و ثانیاً رکود بازار و عدم سوددهی قالی‌بافی باعث بی‌میلی خانواده‌ها به استفاده از کار کودکان و نوجوانان شده است.

نمودار شماره ۱ فودار ساختمان سنی بافتگان عضو تعاونیهای فرش اسفراین

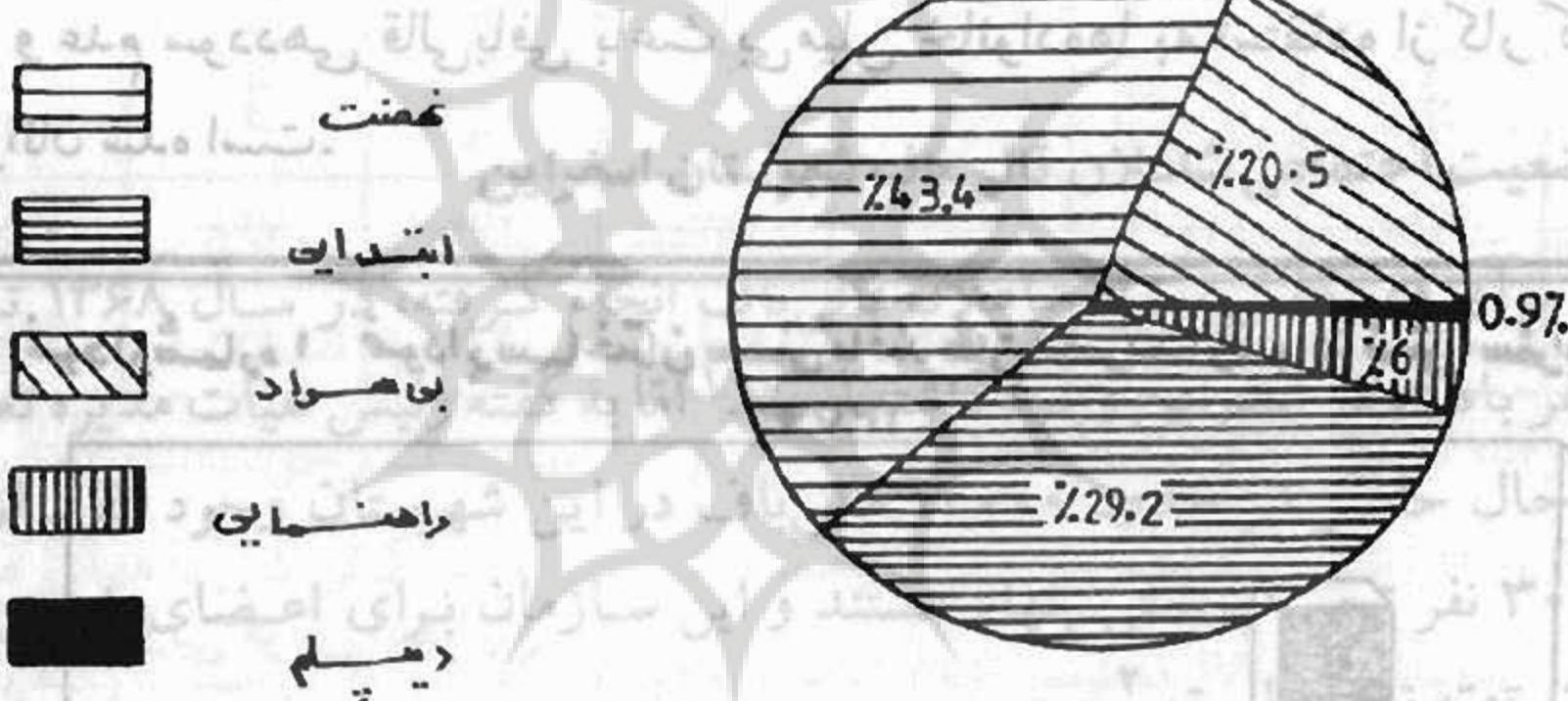
۱۳۷۴

وضعیت سواد

بر اساس اطلاعات آماری از ۴۷۲ نفر بافندۀ عضو تعاونی‌های اسپراین ۲۰/۵ درصد بی‌سواد و ۴۳/۵ درصد سواد نهضت و ۲۹/۳ درصد سواد ابتدایی و ۶ درصد راهنمایی و کمتر از ۱ درصد دیپلم و زیر دیپلم بودند.

نمودار شماره ۲ وضعیت سواد قالی بافان عضو تعاونی‌های جهاد اسپراین

مهارت در کار

با فندگان قالی با توجه به مهارت و کیفیت تولیدات با توانایی سالم بافتن از نظر ابعاد، نقشه، طرح و به خاطر توانایی بافت بارج شمار معین (بالا - متوسط - پایین) در چهار گروه استادکار، ماهر و نیمه‌ماهر و مبتدی طبقه‌بندی می‌شوند. بر اساس تعاریفی که برای هر گروه تعیین شده به شرح کار آنها پرداخته می‌شود:

استادکار: استادکار فردی است که کلیه امور مربوط به بافت قالی را می‌داند و به علاوه سرپرست کارگاه هم هست. از ۴۷۲ عضو تعاونی ۳۲۸ نفر یعنی ۶۹/۵ درصد استادکار بودند.

ماهر: ماهر مانند استادکار در کلیه امور بافت مانند تنظیم دستگاه، چله کشی، کار با

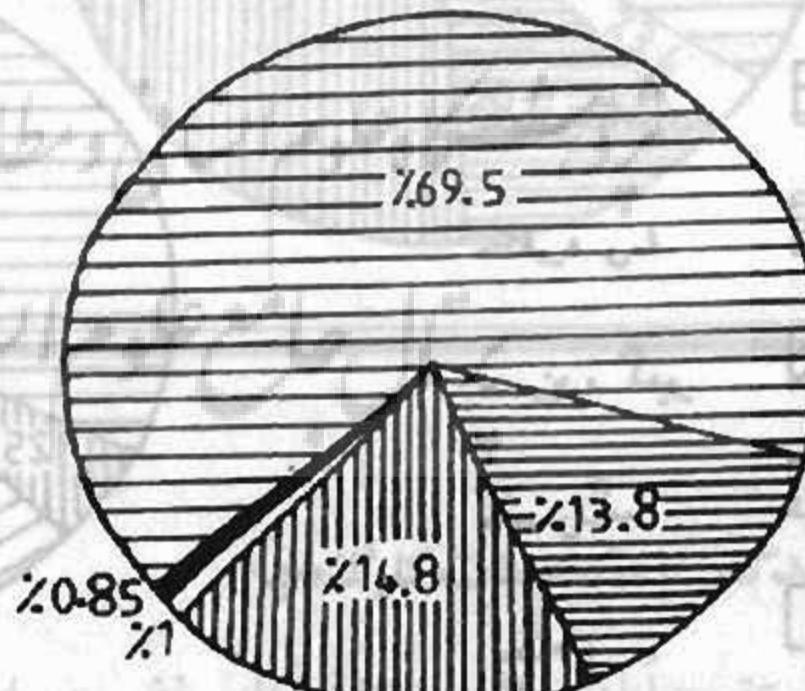
نقشهٔ سیاه قلم، رفع عیوب قالی حین بافت و برای ارائه آموزش‌های لازم توانا و در زمینهٔ رنگ‌بندی قالی صاحب نظر است. اما صاحب کارگاه نیست. در این تحقیق ۱۳/۸ درصد بافندگان ماهر بودند.

نیمهٔ ماهر: بافنده‌ای است که توان بافت طرحهای رنگ‌بندی را دارد و چله‌کشی را با نظارت کارشناس انجام می‌دهد، توانایی بافت بارج‌شمار متوسط دارد و درصدی از عیوب فرش را می‌تواند حین بافت بر طرف کند. بر این اساس ۱۴/۸ درصد بافندگان نیمهٔ ماهر بودند.

مبتدی: بافنده‌ای که توان بافت با رج‌شمار پایین را دارد، نصب و تنظیم و رفع عیوب قالی حین بافت را نمی‌داند و باید توسط کارشناس انجام گیرد، نیاز به چله‌کشی و طرح و نقشهٔ رنگ‌بندی شده دارد. بر این اساس تنها ۱ درصد بافندگان مبتدا بودند. این درصد پایین احتمالاً به دلیل بی‌رونقی قالی‌بافی در سالهای اخیر است که جاذبهٔ کمی ایجاد کرده است.

نمودار شماره ۳ میزان مهارت بافندگان اسفراین خصوصیات بافندگی

- استاد کار
- نیمهٔ ماهر
- ماهر
- مبتدا
- سایر

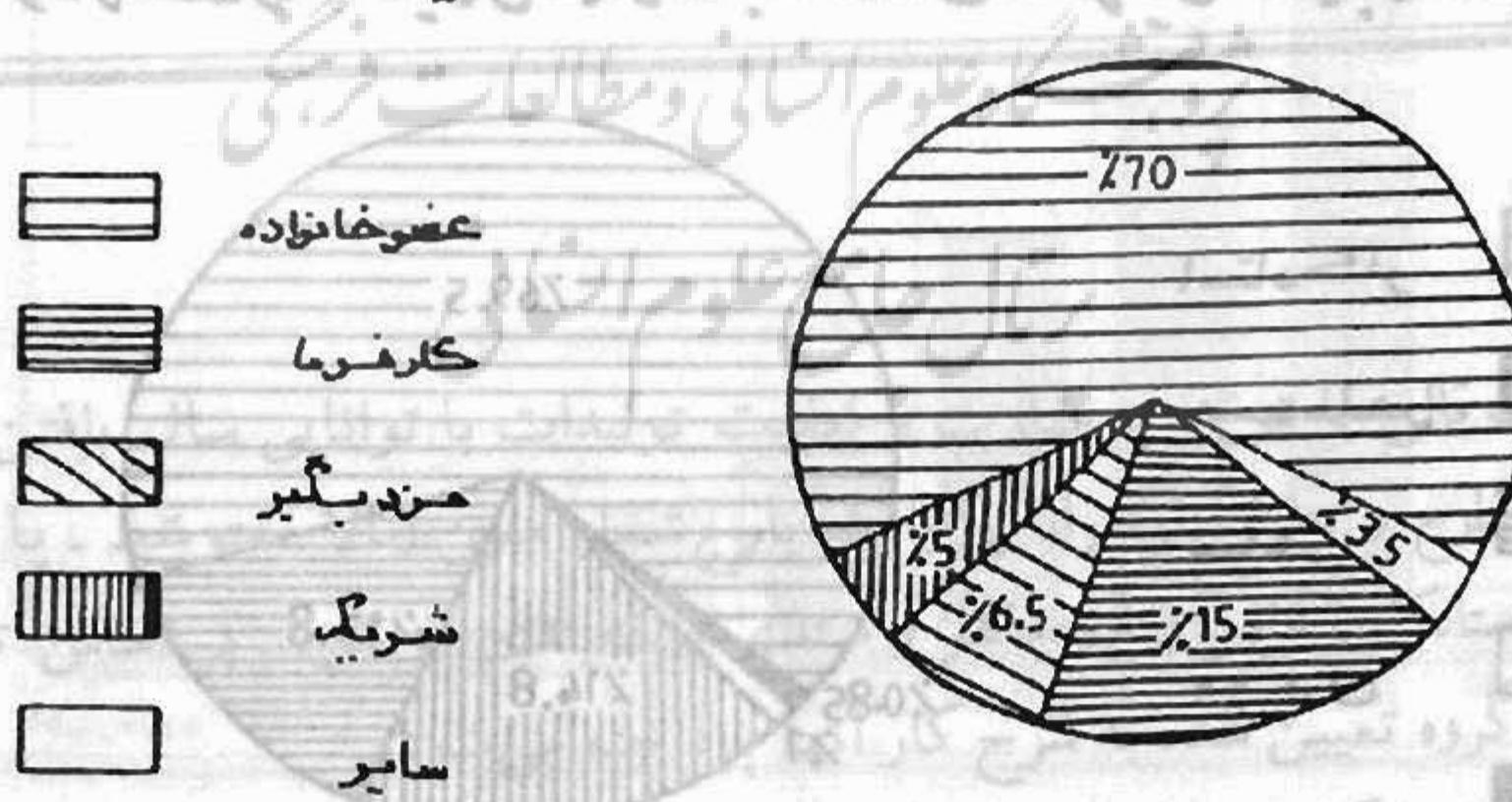
درصد کارگاهها در این سوابقات صورت گرفته است. بر اساس نمونه گیری که از کارگاههای شهرستان اسفراین در سال ۹۸ به عمل

نسبت مزدگیران در کارگاهها از ۴۷۲ نفر باقندۀ اسپراینی عضو تعاونیها، ۷۰ درصد عضو خانواده بودند و برای خود کار می‌کردند و دستمزدی در این خصوص دریافت نمی‌کردند. ۱۵ درصد کارفرما و ۵ درصد به صورت شریک در بافت و سود قالی سهیم بودند و تنها ۶/۵ درصد مزدگیر بودند. این درصد پایین مزدگیران خود نشان دهنده عدم صرفه اقتصادی قالی‌بافی در سالهای اخیر است.

جدول شماره ۴ - رابطه شغلی باقندگان اسپراینی عضو تعاونیها

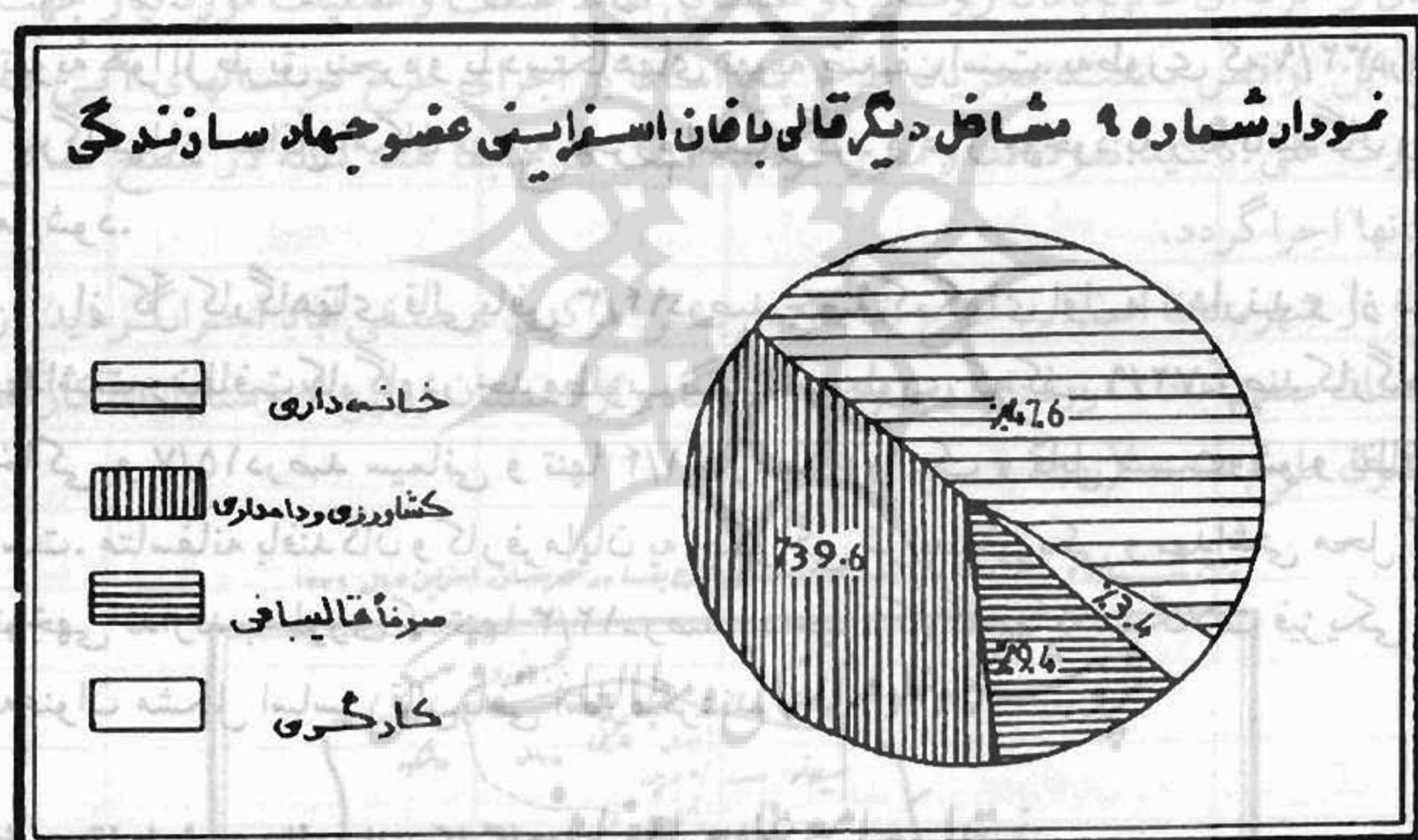
رابطه شغلی	عضو خانواده	شریک	مزدگیر	کارفرما	نامشخص	جمع	درصد
تعداد	۳۳۰	۳۴	۳۱	۷۱	۱۶	۴۷۲	
	۷۰	۵	۶/۵	۱۵	۳/۵	۱۰۰	

نمودار شماره ۴ رابطه شغلی باقندگان اسپراینی عضو جماعت سازندگی

مشاغل دیگر

در شهرستان اسفراین مثل دیگر نقاط خراسان صنایع دستی در اقتصاد خانوار نقش تکمیلی دارد و اغلب در زمستان و اوقات فراغت بدان پرداخته می‌شود. و بخصوص زمانی که صرفه اقتصادی ندارد کاملاً جنبه تفتی پیدا می‌کند. در زمان تحقیق از مجموع بافندگان ۴۷/۶ درصد بجز قالی‌بافی به کشاورزی و دامداری نیز اشتغال داشتند و ۳/۶ درصد در کنار امور خانه‌داری و در موقع بیکاری قالی می‌بافتند. ۴/۹ درصد علاوه بر قالی‌بافی کارگری هم می‌کردند و تنها ۴/۹ درصد بافندگان صرفاً از این طریق امرار معاش می‌کردند.

محل کار بافندگان (مشخصات کارگاهها)

با آن که تقریباً از سال ۱۳۵۰ قالی‌بافی در اسفراین رایج شده است، اما رشد اصلی کارگاهها بعد از انقلاب اسلامی و در فاصله سالهای ۶۸ تا ۶۴ بوده است و تأسیس ۸۳/۸ درصد کارگاهها در این سالات صورت گرفته است. بر اساس نمونه گیری که از کارگاههای شهرستان اسفراین در سال ۶۸ به عمل

آمده^۱، ۳۴/۳ درصد کارگاههای روستایی در اتاق نشیمن خانواده‌ها قرار دارد که در نتیجه در هنگام بافتن قالی گرد و غبار زیادی از نخ و پشم در هوا متصاعد می‌گردد. متأسفانه خردسالان خانواده در آن محلها پرورش می‌یابند که سبب بروز بیماریهای مختلفی بین آنها می‌گردد. همچنین ۱/۴۷ درصد کارگاهها در اتاق مجزا ولی در همان ساختمان محل زندگی قرار دارد که این هم خالی از زیان نیست و فقط ۱۵/۷ درصدشان در کارگاه جدا از ساختمان مسکونی خانوار روستایی قرار دارد که این رقم نسبت به کل کارگاهها بسیار ناچیز است.

وضعیت عمومی کارگاههای قالی‌بافی شهرستان اسفراین از نظر وضع روشنایی نسبتاً خوب، اما از نظر داشتن وسایل گرمaza و سرمaza در حد متوسط است. امکانات تهویه هوا از طریق پنجره و یا دستگاههای تهویه ضعیف است. به طوری که ۹/۳۲ درصد کارگاهها از حداقل امکان تهویه محروم است و گرد و غبار موجود به ریه بافندگان وارد می‌شود.

از کل کارگاههای قالی‌بافی ۳/۹۴ درصد جعبه کمکهای اوپله ندارند و از نظر بهداشت و نظافت کارگاه در حد مطلوب نیستند. به طوری که ۹/۷۲ درصد کارگاهها خاکی و ۷/۱۵ درصد سیمانی و تنها ۴/۱۱ درصد موزائیک و قابل شستشو و نظافت است. متأسفانه بافندگان و کارفرمایان به چگونگی شرایط فیزیکی و بهداشتی محل کار توجهی ندارند به طوری که تنها ۳/۱۲ درصد صاحبان کارگاهها به مشکلات فیزیکی آن به عنوان مشکل اساسی قالی‌بافی اشاره کردند.

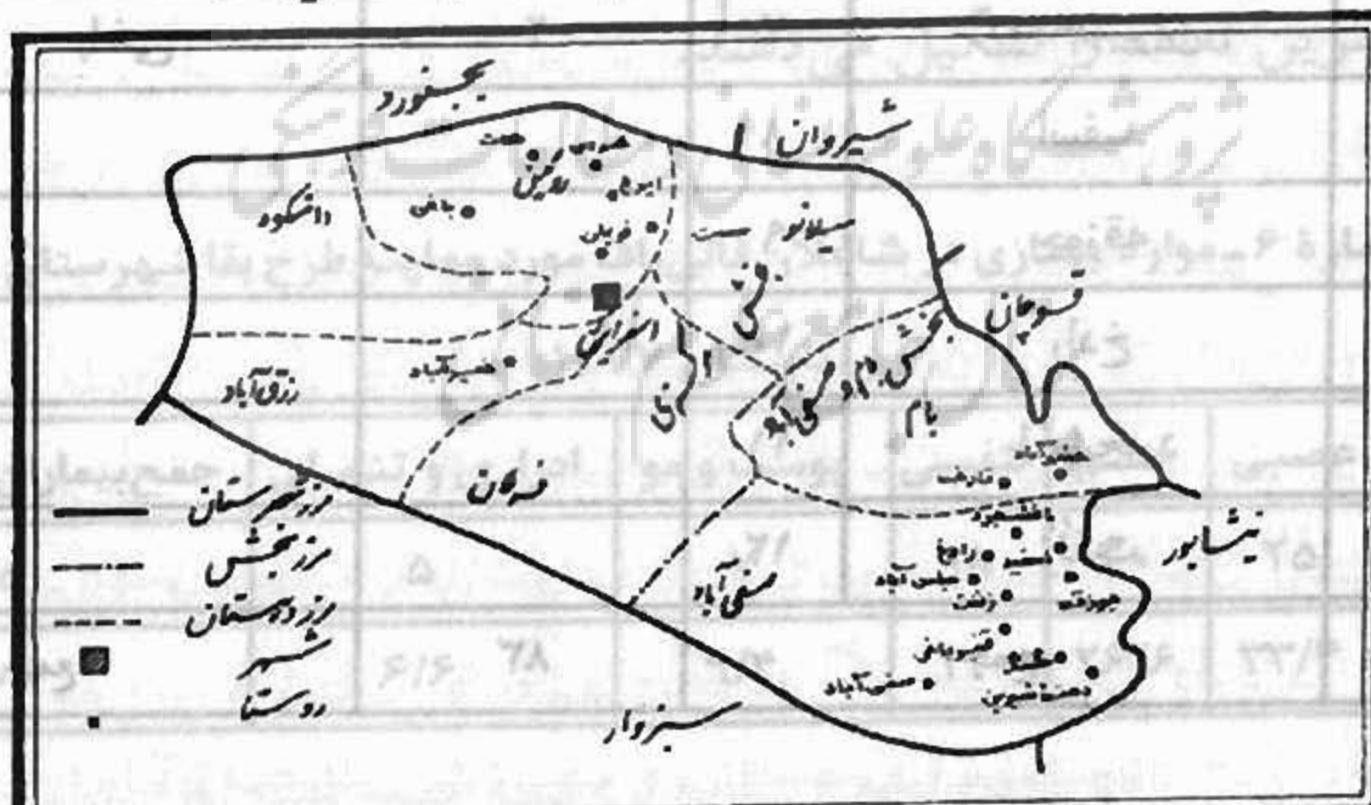
طرح بقا یا طرح سالم‌سازی کارگاههای قالی‌بافی

در قالی‌بافی علی‌رغم سود دهنی، کارگران در شرایط بسیار بد محیطی و کاری قرار دارند، لذا اکثر آنان پس از گذشت چند سال، در اثر کار مداوم در چنین شرایطی سلامت خود را از دست می‌دهند. نبود نور کافی در کارگاهها سبب ضعف بینایی آنان شده و نبودن پنجره‌های کافی و تهویه و جریان هوا، سبب بروز ناراحتیهای ریوی می‌شود. غلط نشستن قالی‌بافان پشت دستگاه و عدم استفاده از نیمکتهای استاندارد با تکیه‌گاه و

تشکچه فرم سبب بروز بیماریها و ناراحتیهای مختلف می‌شود. علاوه بر اینها عدم آموزش و آشنایی کافی با شیوه‌های درست کار، نهایتاً با کوتاه شدن عمر مفید کار به تولید قالی و اقتصاد خانوار و کشور لطمه خواهد زد. لذا طرحی به نام «طرح بقا» برای بهبود و بهسازی کارگاههای قالی بافی از سال ۱۳۷۴ با مشارکت اداره کل فرش وزارت جهاد و اداره کل بهداشت حرفه‌ای وزارت بهداشت در سطح پنج استان کشور آغاز گردید. در این راستا استان خراسان به عنوان یکی از استانهای مورد آزمایش انتخاب و شهرستان گناباد به عنوان شهرستان محل اجرا مشخص گردید.^۱

در شهرستان اسفراین طرح بقا در دو بخش مرکزی و صفائی آباد اجرا گردید. از دهستان صفائی آباد ۱۲ روستا با مجموع ۷۱ کارگاه و از دهستان روئین ۷ روستا با ۸۳ کارگاه مشمول طرح شدند (نقشه شماره ۲).

۱۷۲ - پیرا خند خی روستامی شمول طرح تماز و شهرستان استرaten سال ۱۳۹۰

۱- سایر استانها و شهرستانهای نمونه طرح عبارتند از: اردکان از استان یزد، نجف آباد از اصفهان، بروجن از چهارمحال بختیاری و امیر از استان نجف آن.

برای اجرای طرح، پرسشنامه‌های شامل وضعیت بهداشتی و حرفه‌ای قالی‌بافان و موقعیت فیزیکی کارگاهها تنظیم گردید و از کارگاهها بازدید شد و پس از تکمیل، فرمها با مشارکت بهداشت حرفه‌ای و صنایع روستایی جمع‌بندی گردید و نتایج زیر به دست آمد:

از مجموع ۸۷۹ کارگاه قالی‌بافی اسفراین وابسته به جهاد، تعداد ۲۶۰ کارگاه یا ۳۰ درصد مشمول طرح بقا شدند.

جدول شماره ۵- تعداد کارگاهها و روستاهای مشمول طرح بقا در شهرستان اسفراین (سال ۱۳۷۵)

بخش صفي‌آباد و بام			بخش مرکзи		
رديف	نام روستا	تعداد کارگاه	رديف	نام روستا	تعداد کارگاه
۱	قنبریاغی	۱۶	۱	کلات	۲۳
۲	صفی‌آباد	۸	۲	ایرج	۱۰
۳	عباس‌آباد	۲	۳	فریمان	۶
۴	عنبرآباد	۲	۴	محمدی	۲۴
۵	گسک	۳	۵	خیرآباد	۳
۶	تارخه	۳	۶	سست	۱۵
۷	دهنه‌شیرین	۱	۷	باغی	۲
۸	اسفید	۵			
۹	جوزقه	۲			
۱۰	رادخ	۱			
۱۱	باغشجرد	۱			
۱۲	زنفت	۲۷			
۱۳	جمع	۲۱		جمع	۸۳

۱- مجتبی رفتاری، کارشناس اداره فرش و مسؤول اجرای طرح بقا در مدیریت صنایع روستایی جهاد خراسان.

- میزان اعتبار اختصاصی کارگاههای مشمول در اسفراین ۳۰۰ میلیون ریال بوده است که تا تابستان ۱۳۷۷ مبلغ ۲۲۲ میلیون ریال جذب اعتبار شده است و صرف بهسازی ۱۵۴ کارگاه از ۲۶۰ کارگاه مشمول طرح گردیده است.

- شهرستان اسفراین برای اجرای طرح در مابقی کارگاهها (۱۰۶ کارگاه) با کمبود اعتبار رو به رو گردید و این کمبود از طریق ۲۶ میلیون ریال کمک قرض الحسنہ بانک صادرات و ۱۱۰ میلیون ریال از محل منابع داخلی بانک ملت تأمین گردید.

- از کارگاههای مشمول طرح ۱۸۷ کارگاه یعنی ۷۱ درصد آنان به بانکها معرفی شدند و ۱۵۴ کارگاه یعنی ۵۹ درصد موفق به دریافت اعتبارات بانکی شدند و تنها ۵ کارگاه یعنی ۱/۹ درصد کارگاهها عملیات بهسازی را تمام کرده‌اند.

- از مجموع کارگاههای بازدید شده در ۱۱۶ مورد به عبارتی ۶۴/۶ درصد پرونده بهداشتی تشکیل شده و همچنین ۱۰۰ درصد نواقص یهداشتی و بهسازی مشاهده شد.

- از مجموع شاغلان کارگاههای بازدید شده ۱۷۰ نفر از کل ۷۴ نفر شاغل مشمول طرح، آموزش دیدند. (۲۵ درصد شاغلان) و همچنین مورد معاینات اولیه قرار گرفتند.

- از ۱۷۰ نفر شاغل قالی باف که مورد معاینه قرار گرفتند، ۷۵ نفر یا ۴۴ درصد دچار بیماریهای مختلفی بودند. چنان‌که در جدول شماره (۶) آمده است، بیماریهای عصبی و روحی با ۳۳/۴ درصد و ضعف بینایی با ۶/۶ درصد و بیماریهای تنفسی و ریه‌ای با ۲۴ درصد بیشترین تعداد را تشکیل می‌دهند.

جدول شماره ۶ - موارد بیماری در شاغلان قالی باف مورد معاینه طرح بقا شهرستان اسفراین

تابستان ۱۳۷۷

موارد بیماری	عصبی	چشم	تنفسی	پوست و مو	ادراری و تناسلی	جمع بیماران معرفی شده	نفر
درصد	۳۳/۴	۲۶/۶	۲۴	۹/۴	۶/۶	۷۵	۱۰۰

نتیجه‌گیری و پیشنهاد

نتایجی که از این تحقیق به دست آمده است، به طور خلاصه در سه بخش آورده می‌شود.

الف - در بخش میزان تولید قالی اسفراین چند نکته قابل توجه است:

۱ - در اسفراین همچون بیشتر نقاط خراسان به سبب تولید بی‌رویه و رکود بازار و عدم ثبات قوانین صدور فرش، میزان تولیدات خیلی بیشتر از میزان فروش است. به طوری که در جدول شماره (۳) دیدیم، در سال ۱۳۷۶ میزان تولید قالی در تعاوینهای شهرستان اسفراین ۹۳۳۲ مترمربع بوده است که از این مقدار ۶۳۷۷ مترمربع به فروش رسیده است. به عبارتی ۳۸ درصد تولیدات به فروش نرسیده و بافندگان به دستمزد خود نرسیده‌اند.

۲ - قالیهای اسفراینی علی‌رغم توسعه کمی و تولید زیاد از نظر کیفی رشد مطلوب نداشته است. و تولید قالیهای بارج‌شمار پایین و ارزان متداول گشته است. به طوری که در جدول شماره (۲) دیدیم، تولید فرش در تعاوینهای اسفراین از ۲۴۲۴ مترمربع در سال ۱۳۷۵ به ۹۳۳۲ مترمربع رسیده است یعنی تقریباً چهار برابر افزایش تولید داشته است. و این در حالی است که ارزش تولیدات فرش از ۸۳۰ میلیون ریال به ۲۳۴۷ میلیون ریال افزایش یافته و تنها ۲۱۸ برابر شده است.

۳ - در اسفراین نیز نظیر اکثر نقاط خراسان قالی بافی با عدم صرفه اقتصادی روبرو گشته است. دلایل این امر چنان‌که در تحقیق آمد، کاهش درصد مردان قالی باف نسبت به زنان، کاهش درصد جوانان زیر ۱۹ سال شاغل در این حرفه و کاهش درصد مبتدیها و افزایش درصد مشاغل دیگر قالی بافان و کاهش نسبت مزدگیران را می‌توان عنوان کرد.

۴ - در اسفراین نیز چون اکثر نقاط دیگر، طرحهای محلی و بومی در حال از بین رفتن است و تولید فرشهایی با طرحهای یکسان در همه جا در حال گسترش است. به طور مثال در اسفراین فرشهایی با نقشهای کردی که جنبه بومی دارد در حال منسوج شدن است و تولید آنها فقط جنبه مصرف محلی و محدود دارد.

لذا در این زمینه پیشنهاد می‌شود:

اولاً تولید بی‌رویه فرش کنترل شود، ثانياً به جنبه‌های کیفی و هنری و نقشه‌های

بومی و اصیل شهرستان توجه شود. ثالثاً برای حمایت بافندگان فرش در زمان رکود بازار صندوقی تأسیس و از آنان حمایت مالی شود.

ب - در بخش نیروی شاغل در کارگاههای قالی‌بافی اسفراین نکات زیر قابل توجه است:

• عدم صد٪ بافندگان بی‌سود و یا سواد نهضت داشتند. به دلیل بی‌سوادی و نا‌آشنایی با بازار و کار خویش اغلب آنان از نقشه‌ای که می‌باشد اطلاع ندارند، از جنس مواد اولیه و تفاوت کیفی رنگ گیاهی و صنعتی و حتی از قیمت اصلی کاری که انجام می‌دهند بی‌خبرند. به دلیل عدم اطلاعات کافی در رابطه با کارشان کاملاً نیازمند واسطه‌ها و کارفرمایها هستند. و همین نا‌آگاهی و بی‌سوادی سبب می‌شود که بیشترین سود قالی عاید دلالان و واسطه‌ها شود. لازم به ذکر است که تعاونیهای فرش جهاد در جهت روشنگری بافندگان اقداماتی کرده‌اند، اما در مقیاس کلی ناچیز است. لذا در این بخش پیشنهاد می‌شود که آموزش قالی‌بافان در راستای برنامه‌های تعاونی به صورت آموزش کلاسیک یا عملی صورت گیرد. در زمینه آموزش قالی (به آموزی) اقدامات گسترده‌ای صورت گیرد و طول دوره آموزش کوتاه‌تر گردد. بافندگان را با نقشه‌ها و کیفیت رنگها و مواد کاربردی آشنا کنند، با افزایش آگاهی و مهارت بافندگان کیفیت بافت فرشها مطلوب‌تر گردد. ضمناً بافندگان را مستقیماً از طریق تعاونیها در جریان بازار و قیمت و فروش فرشها قرار دهنند تا آنها بدانند که نقششان چیست و حقشان کدام است.

ج - وضعیت کارگاههای قالی‌بافی:

در پرداختن به چگونگی کارگاهها و «طرح بقا»، مشاهده شد که وضعیت بیشتر کارگاههای قالی‌بافی اسفراین از نظر تهویه و داشتن پنجره، در و دیوار سفید و گچی نامطلوب است. کف اکثر کارگاهها خاکی است، دار قالیها و نیمکتهای قالی‌بافی در وضع استاندارد نیستند، اکثر بافندگان طرز درست نشستن پشت دستگاه را نمی‌دانند و متأسفانه در زمینه آموزش‌های بهداشتی و حرفة‌ای تاکنون قدمهای بسیار کوچکی در قالب «طرح بقا» برداشته شده است، لذا پیشنهاد می‌گردد:

اولاً - اعتبار لازم جهت بهبود و بهسازی و بهداشتی کردن تمامی کارگاههای قالی‌بافی شهرستان تأمین گردد.

ثانیاً - در طرح بقا تنها نباید زمینه بهداشتی کردن کارگاهها مذکور باشد بلکه

موضوع بهداشتی نبودن کارگاهها از نظر فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی ریشه‌یابی و تحقیق شود. زیرا در غیراین صورت بافتندگان اعتبارات را جذب می‌کنند و به مصرف سایر نیازهای خود می‌رسانند و یا در صورت کنترل شدید بعد از بهسازی کارگاهها خود را به اتاق نشیمن تبدیل و کارگاه را به صورت مکان نامساعد دیگری منتقل می‌کنند و همچنان مشکل کارگاهها و مسائل بهداشتی آنها باقی می‌ماند.

منابع تحقیق

- جغرافیای شهرستان اسفراین، سید احمد فدایی، انتشارات آستان قدس، ۱۳۷۳.
  - فرش دست باف و وضعیت اجتماعی - اقتصادی تولیدکنندگان شهرستان اسفراین، معاونت امور اجتماعی واحد تعاوینی و اعتبارات، ۱۲۷۱.
  - شناسنامه صنایع دستی، خراسان، اسفندماه ۱۳۶۳.

- شناسنامه صنایع دستی، خراسان، استفتاده از ۱۳۶۲